Written by - கலாநிதி சு. குணஸே ்வரன ் -
Saturday, 09 December 2017 08:09 - Last Updated Saturday, 09 December 2017 08:13

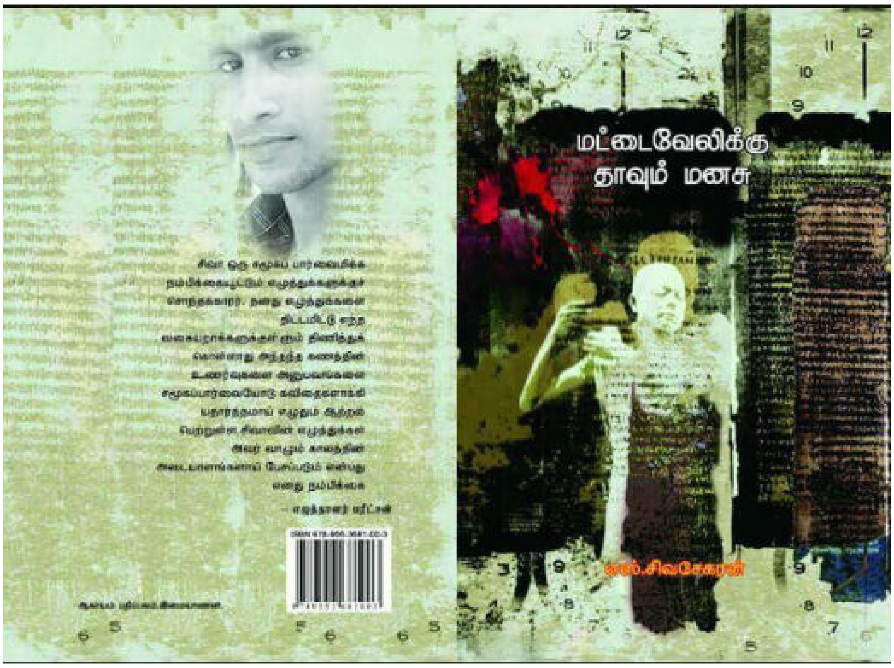

“கவிதை என ்பது உயர ்ந ்த உணர ்விலே தோன ்ற உண ்மையான அமைதியில ் உண ்டாவது” என ்றார ் வேர ்ட ்ஸ ்வொர ்த ். எமது வாழ ்வில ் எத ்தனையோ உணர ்வுகள ் தோன ்றுகின ்றன. சில சம ்பவங ்களுக ்காகக ் கோபப ்படுகிறோம ். சிலவேளைகளில ் துக ்கப ்படுகிறோம ். இன ்னும ் சிலவற ்றுக ்காக மகிழ ்ச ்சிக ்கடலில ் தத ்தளிக ்கிறோம ். ஆனால ் எல ்லாமே கவிதையாவதில ்லை. அந ்த உணர ்வுகள ் அமைதியில ் கலந ்து மொழியாகும ்போதே கவிதையாகின ்றன. இளங ்கவி சிவசேகரனும ் தன ் வாழ ்க ்கை அனுபவங ்களையும ் கனவுகளையும ் தாங ்கிக ் கொண ்டு “மட ்டைவேலிக ்குள ் தாவும ் மனசு” கவிதைகளோடு வந ்திருக ்கிறான ். இக ்கவிதைகளில ் அவன ் மகிழ ்ந ்த காலங ்கள ் உள ்ளன. துக ்கப ்பட ்ட காலங ்கள ் உள ்ளன. இன ்னமும ் ஈடேறாத வாழ ்க ்கை முரண ்கள ் உள ்ளன.

ஒரு சிறந ்த கவிதையானது வாழ ்வில ் இன ்பமும ் துன ்பமும ் சேர ்ந ்த அனுபவங ்களை மட ்டுமல ்லாமல ் வாழ ்வில ் ஏற ்படுகின ்ற விலகல ்களின ் இடைவெளிகளையும ் சொல ்லநினைப ்பது.

இளங ்கவி சிவசேகரன ், மக ்கள ் பேரும ் வாழ ்வும ் அலைக ்கழிப ்புமாக வாழ ்ந ்த காலங ்களைத ் தரிசித ்திருக ்கிறான ். எப ்போது இந ்த வாழ ்வு முழுமை பெறும ் என ்ற எதிர ்ப ்பார ்ப ்புடனேயே வாழ ்ந ்து வரும ் மாந ்தர ்கள ் போலவே அவனின ் கிராம மாந ்தர ்களும ் எப ்போதும ் நிரப ்படாத வாழ ்க ்கை இடைவெளிகளுடனேயே கடந ்து கொண ்டிருக ்கிறாhர ்கள ். அவ ்வாறான வாழ ்க ்கைப ் பின ்னணியிலிருந ்து வரும ் கவிஞனிடமும ் சொல ்வதற ்கு ஏராளம ் வார ்த ்தைகள ் உள ்ளன.

இத ்தொகுப ்பிலும ் தான ் வாழ ்ந ்த கிராம, குடும ்ப உறவின ் அன ்பையும ் அரவணைப ்பையும ் மீ ட ்டுப ் பார ்க ்கின ்ற அதேவேளை; காலம ் மனிதர ்களிடம ் ஏற ்படுத ்திய வடுக ்களையும ் இன ்னமும ் தீ ர ்க ;கப ்படாத மனிதர ்களின ் வாழ ்வின ் பற ்றாக ்குறைகளையும ் வெளிச ்சம ் போட ்டுக ் காட ்டுகிறார ;.

“இனிமலே் ஒன்றுமில்லை என்றெண்ணி
கண்ணீ ர் விடும் தருணங்களில்
ஏதோ ஒரு ர□பத்தில்
மனவயலுக்குள் முளதைள்ள
எத்தணித்துத் தரோற்றுப்பரோகின்றன
வடெ்கம் கடெ்ட ஆசை விதகைள்”
(பசுமை தரொலதை்த மரம்)

“ஆண்டுகள் பலவாய்
நிமிர்ந்து நிற்கத் தமெ்பின்றி
க□னாகிப் பரோன முதுகு
கரொஞ்சம் நிமிரப் பார்க்கும்”
(எழுநூ□ற்றிமுப்பது ர□பாய் மட்டும்)

சம□க விமர்சனமும் சம□க நரோக்கும், கழிந்து கரொண்டிருக்கும் காலங்களில் மக்கள் எதிர்கரொள்ளும் உடல் - உள நரெுக்கடிகளயையும், கரொஞ்சம் கரொஞ்சமாக மறக்கடிக்கப்பட்டுக் கரொண்டுவரும் அன்பும் அழகும் நிறநை்த தமிழர் வாழ்வயையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

என்னை அதிகம் ஈர்த்தது, இவரின் இளமபை்பராய வாழ்வில் மறக்கமுடியாது நஞெ்சில் ஓட்டிக் கரொண்டிருக்கும் நினவைு மீ ட்டல் கவிதகைளாகும். அழகான கிராமிய வாழ்வயையும் மிக எளிய சரொற்களில் படம்பிடித்துக் காட்டும் அற்புதம் ரசிக்கத்தக்கது. இன்று இந்த வாழ்வு மறநை்து பரோய்க் கரொண்டிருக்கிறது.

“இன்னமும் நாக்கிலிருந்து அகலவில்லை
பள்ளிவிட்டு வரும் பரோது
அப்பா வாங்கிக் கரொடுக்கும்
மிட்டாய் ரொபியின் இனிப்பு”
(எப்படி மறக்கமுடியும் என்னால்)

“கிடுகு ஊறப்பரோடும்
சின்னக் குட்டயைில்
குளியல் பரோட்ட காகங்கள்
மட்டகைக்குள் ஒவ்வரொன்றாய் அமர்ந்து
சிறகை விரித்துப் பிடித்து
ஒற்றகை் காலால் தலை துவட்டும்”
(மட்டை வலேிக்குள் தாவும் மனசு)

சிறிய கவிதகைள் ஒருவகயைில் சம□க விமர்சனம் சார்ந்தவயைாகவே அமநை்துள்ளன. ஹகைக்க□ அமபை்பில் அமநை்த கவிதகைள், குட்டிக் கவிதகைள், தலபை்பில்லாத கவிதகைள் ஆகியவயைே அவை. எம்மசை் சுற்றிய வாழ்வில் ஏற்படுகின்ற வதேனகைளும் தீ ர்க்கப்படாத பிரச்சினகைளும் அவ்வாறான களே்வியை ஏற்படுத்துகின்றன.

“ஞானம் தரும்

போதி மரங்களெல்லாம்
தனிமையில் நின்று தள்ளாடியபடி
நிழல் கொடுக்கின்றன
முதியோர் இல்லங்களில்"
(தலைப்பில்லாத கவிதைகள் - 1)

"உயிரைப் பறித்தது மண்ணாசை
கலப்பையில் வெட்டுண்டது மண்புழு"
(ஹைக்கூ கவிதைகள் - 2)

பேச்சுவழக்கு மொழியை அப்படியே இரண்டு கவிதைகளில் எடுத்தாள்கிறார். அபலைத் தாயின் வேண்டுதல், மாங்காய்ச் சுண்டலும் தும்பு முட்டாசியும் ஆகிய இரண்டும் மொழிதலில் வித்தியாசத்தை வேண்டிநிற்கின்றன.

உறவுகளின் வாழ்வின் ஊடாக கடந்து வந்த நினைவுகளை மீட்டுப் பார்க்கும் வாழ்வின் ஏக்கம் தெரிகிறது. சமூகத்தில் புரையோடியிருக்கும் பாரபட்சமும் புறக்கணிப்பும் இன்றைய யதார்த்தத்தைக் காட்டுகின்றது. கடந்து சென்ற போர்ச் சூழலின் பாதிப்பு சமகாலத்திலும் மழைவிட்டும் போகாத தூறல்போல வாழ்க்கை வடுக்களைக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறான வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் வாழ்தலில் உள்ள விருப்பையும் சிவசேகரனின் கவிதைகள் கொண்டுள்ளன.

இயல்பாக மொழியைக் கையாளும் ஆர்வமும் வித்தியாசமான பாடுபொருள்களைக் கொண்டுவரும் தீவிரமும் ஒரு தேர்ந்த கவிஞனாகத் தன்னை நிலைநிறுத்த எடுக்கும் முயற்சிகளும் இக்கவிதைகளில் தெரிகின்றன. தேடலும் பயணமும் இன்னமும் தொடரட்டும்.

kuneswaran@gmail.com